

„Snieguolė ir septyni nykštukai“

Gyveno karta Snieguolė.

- o Snieguolė eina - paprastasis žingsnis (tempiant pėdos pirštus).

Snieguolė turėjo gerą draugę zylutę, kuri atskrisdavo pas jakas rytą palesti.

- o Zylutė - apšilimo judesiai pečiams, nugarai, pėdai (gali būti šokis „Žvirblis ir zylutė“, „Žvirbliai“). Snieguolės mamytė buvo mirusi, o rūmuose ja augino pikta pamotė

karalienė ragana.

- o Eina karalienė - ėjimas puspirsčiais (dešine ranka vaizduojant karūną).

Karalienė pavydėdavo Snieguolei grožio ir vis klausdavo stebuklingo veidrodžio:

- veidrodeli, veidrodeli kas pasaulyje gražiausia? Veidrodis jai atsakė:
- karaliene, tu graži, bet Snieguolė dar gražesnė.

Supykusi karalienė treptelėjo koja ir įsakė medkirčiui nuvesti snieguole į mišką ir nužudyti.

Medkirtys užsidėjo kirvį ant peties ir nusižygiavo į mišką, o Snieguolė nieko neįtardama pasišokinėdama ėjo iš paskos.

- o Eina medkirtys - aukštas paprastas žingsnis.
- o Eina Snieguolė - dvigubasis žingsnis, plojant rankomis.

Miške medkirtys kirto ir pjovė malkas

- o Pjauna malkas - poroje susikabinus krepšeliu pjauti malkas, (džyru džyru džyru džyru malkas pjauna šimtas vyrų). Snieguolė tuo metu žaidė su savo draugais,

miško žvėreliais - kiškiu ir voveryte.

- o Kiškis - liuksniukai VI pozicijoje (gali būti folklorinis šokis „Ty kiškelis“).
- o Voverytė - liaunas bėgamasis žingsnis, poroje susikabinus krepšeliu (gali būti folklorinis šokis „Kiškelis bebėgdams“).

Kai Snieguolė atėjo prie medkirčio jis baigęs darbą sėdėjo ant kelmo ir verkė. Kodėl? Jam buvo gaila Snieguolės. Nes nuo pat mažens ją augino. Snieguolė jį nuramino, sakydama, kad jis grįžtų į rūmus o ji liks miške gyventi. Pradėjo temti, Snieguolei pasidarė šalta ir baisu. Čia jai į pagalbą atskrido jos draugė zylutė. Ji nuvedė Snieguolę į miško vidurį, prie trobelės. Įėjusi į trobelę, ji rado septynias loveles, septynis, dubenėlius ir septynis šaukštus. Kadangi buvo labai pavargusi, pavalgė iš mažiausio ir užmigo. Neilgai trukus iš miško, po darbų grįžinėjo nykštukai.

- o Pirmas nykštukas - aukštas paprastas žingsnis.
- o Antras - trepsimasis žingsnis.
- o Trečias - paprastas stangrusis žingsnis.
- o Ketvirtas - bėgamasis stangrusis žingsnis.
- o Penktas - ėjimas ant kulnų.
- o Šeštas - aukštas bėgamasis žingsnis.

Pradarę trobelės duris nykštukai išsigando, galvojo kad trobelėje plėšikai. Pradėjo drebėti. Bet jauniausias pamatė kad ten mergytė. Prabudusi Snieguolė, papasakojo nykštukams savo istoriją ir liko pas juos gyventi. Vakare nykštukai iškėlė puotą snieguolės garbei ir šoko savo mėgstamą šokį.

- o Nykštukų šokis - folklorinis šokis „Gūdo dūda“.

Kitą rytą nykštukai vėl išėjo į mišką deimantų ieškoti. Snieguolė liko namuose tvarkytis. Šlavė kambarius.

- o Šluoja - pristatomoju žingsniu, po to šoniniu (*jeiga* su voveryte, poroje susikabinus šaudykle).

Tuo metu rūmuose karalienė raganą pasižiūrėjo į veidrodį ir suprato kad Snieguolė gyva. Apsisuko tris kartus, pasivertė į seną moteriškę, pasiėmė užnuodytą obuolį ir nuėjo į mišką.

- o Eina raganą - ėjimas ant kulnų.

Kai Snieguolė po darbo ilsėjosi, raganą pasibeldė į jos trobelę ir įėjusi pasiūlė atsigavinti obuoliu. Snieguolė atsikando ir užmigo kaip negyva. Miško žvėreliai nuskubėjo pakviesti nykštukų. Parbėgę nykštukai pradėjo gaudžiai verkti. Kaip tik tuo metu pro šalį jojo ant balto žirgo. Sustojo princas, kad užeitų į trobelę ir atsigtų. Atidaręs duris pamatė neregėto grožio mergaitę ir iš nuostabos ją pabučiavo. Snieguolė atsibudo, pasiražė ir pasakė: „Oi, kaip aš ilgai miegojau“. Princas nieko nelaukęs pasiūlė jai ranką ir širdį. Nykštukai iškėlė šaunias vestuves

- o Vestuvės - eina poromis, paprastu žingsniu, susikabinę rodyklėmėmis.
- o Šoka miško žvėreliai ir nykštukai - kiekvienas pasirenka norimą personažą.

Parengė: Idalija Braškytė